

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MARCH 1, 1938

LETO XLI. — VOL. XLI.

NO. 49

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po številnih naselbinah

40-letnico poslovanja bo praznovala J. S. K. Jednota letos. Ob tej priliki je razpisana večja kampanja za pridobivanje novega članstva.

Operaciji se je moral podvreči Mr. John Kumše preds. gl. nadzornega odbora J. S. K. Jednote v Lorainu.

V Yale, Kans., je umrl Frank Setina, star 73 let. Rojen je bil v Zbiljah pri Medvodah nad Ljubljano. V Ameriki je živel okoli 40 let.

Med dijaki George Washington univerze v Washingtonu, D. C., ki so 22. februarja dobili diplome, je bil tudi Edward Prosen, sin rojaka Louisa Prosen iz Gilbert, Minn.

V Indianapolisu je umrl pred nekaj dnevi rojak John Hribar, star 75 let in doma v Rečici v Savinjski dolini.

V Jolietu, Ill., je preminula Mrs. Barbara Tezak, ki je umrla v visoki starosti 91 let. Bila je mati slovenskega pogrebnišča Johna Tezaka, ki je umrl pred 10. leti. Pokojna zapušta dva sina in tri hčere. V isti naselbini je preminul rojak Jakob Sonce.

V New Yorku je umrla priljubljena slovenska rojakinja Mrs. Mary Hribar, rojena Zupanc. Stara je bila šele 33 let. Pokojna zapušta moža in dva otroka.

V Irwinu, Pa., je 24. februarja umrl rojak Pavel Zupančič, ki je en dan prej praznoval svoj 75. rojstni dan. Ranjki je bil doma iz Vartac, fara Kolovrat.

V Oaklandu, California, je preminula stara naseljenka

Nove japonske zmage na Kitajskem

Sangaj, 28. februarja. Štiri japonske armade so razbile večeraj kitajsko fronto ob Rumeni reki. Japonci so osvojili pet večjih mest in pognali glavni del kitajske armade v divji beg. Armada komunističnega kitajskega generala Ču Te, ki je poveljeval v šenski provinci, je popolnoma razbita. Poroča se, da so bili bolji, ki so trajali tri dni, skrajno so pomorile tisoče in tisoče slabopoprmljenih kitajskih vojakov. Toda glavna kitajska armada, kateri poveljuje general Kajšek, je ostala v rezervi in ni trpela zrug. Kajšek ima 400.000 dobro opremljenih vojakov na razpolago, katere pripravlja za končni spopad, do katerega bo prišlo pri sedanjem kitajskem glavnem mestu Hankovu, ki je poslednji cilj japonske ekspedicije na Kitajskem. Iz kitajskih virov prihajajo vesti, da je v več mestih na Japonskem prišlo do očitnega punta proti japonski vladi radi vojne s Kitajci. Japonska vlada seveda zanika vse te vesti kot "demagogične."

Aretiran ognjegasec

Policija je večeraj aretirala Wilson Ryana, mestnega ognjegasec, ker je v pijanem stanju vozil avtomobil. Pri tem se je zalezel v avto Franka Stefanika, 11413 Dale Ave. in avtomobil slednjega močno poškodoval. Ob aretaciji se je ognjegasec Ryan izjavil, da je mislil, da je šel "gasiti ogenj," zato je tako hitro vozil.

Governer žigosa rusko inkvizicijo

Columbus, Ohio, 28. februarja. Governer države Ohio Martin L. Davey je večeraj naprosil poslansko zbornico države Ohio, da sme imeti govor, tekem katerega bo napadel senatni preiskovalni odsek, ki preiskuje poslovanje raznih državnih oddelkov, ki so pod kontrolo governerja. Governer je prišel sinoči ob 7:45 v poslansko zbornico, ki je bila nabasano polna poslancev, senatorjev in državnih uradnikov. Davey je bil zmagovalno sprejet, nakar je začel s govorom, ki je bil razposlan po vsej državi Ohio.

V svojem govoru se je governer bridko pritožil nad senatni, ki sledijo tekom svoje preiskave ruskim metodam inkvizicije. Governer je rekel, da senatni preiskovalni odbor zaslišuje samo njegove nasprotnike, da ne dovoli nikomur drugemu besede, in lahko obrekuje in laže, ker se zanaša na poslansko imuniteto. Governer je zaporedoma eno kot drugo pričel pred senatnim preiskovalnim odborom nazval za "krivoprišestnika," "izdajalca," "lažnivca" in "sleparja."

Zlasti je udrihal po nekem Lee Bradleyu, katerega je governer dolga leta preživljal, v zahvalo je šel in krivo prisegel glede governerja, tako da je bil slednji prisiljen ga dati zapreti. Mr. Davey je nadalje izjavil, da narod obsoja take ruske inkvizicijske metode, ki so sramota za Ameriko. En človek ne more biti obenem tožitelj, sodnik, porota in prosekutor. To dela današnji senatni preiskovalni odsek.

Medtem je pa omenjeni odsek zahteval, da governer vrže iz urada državnega direktorja javnih cest, državnega direktorja komisije za prodajo opojne pijače, državnega nakupovalnega agenta in Al Humphreya, ki je načelnik urada za splošne postav glede opojne pijače.

Na to zahtevo je governer Davey odgovoril: "V državi Ohio je en sam človek, ki lahko vrže omenjene iz urada. Ta človek sem jaz. In jaz pravim, da bodo ostali v svojih uradih."

Žalostna novica

Mr. Vinko Opara je dobil žalostno vest iz domovine, da mu je v Rodiku na Primorskem umrl ljubljani oče Anton Opara v starosti 80 let. Tu zapušta sinove Vinkota, Louisa in Franka ter hčer Mary Babudar, v Argentini pa hčer Antonijo. Bodi dobremu očetu lahka domača gruda. Šele zadnji teden so dobili sporočilo, da jim je umrla mati, zdaj pa še oče, ki sta šla v večnost hitro drug za drugim.

Commopolitan Dem. League

Demokratska organizacija v Clevelandu poznana pod imenom Cosmopolitan Democratic League, v kateri je zastopanih 18 narodnosti, je izvolila nov odbor, ki ima sledeče uradnike: Stephen Mokris, predsednik. Podpredsedniki so: John T. De-Righer, Julius Badzik in dr. Eugene Mankovich. Tajnik je W. Pescok, zapisnikar A. A. Rutkowski in blagajnik Mr. John Rožanc iz 32. varde.

Sinko je!

Družino Mr. in Mrs. Lawrence Skok Jr., 841 E. 222nd St., so vile rojenice obdarile s krepkim fantičkom. Naše iskrene čestitke!

Častno priznanje

Na nedeljski predstavi vezbalnega krožka št. 41 SZZ v Collinwoodu je bil slovesno razvit prapor z imenom "Mary Lusin Cadets," kateri se bo nosil na čelu krožka ob vsakem javnem nastopu. Vezbalni krožki SZZ imajo poleg svojega lepega pomena tudi plemenito idejo in sicer izkazati čast na izrazit način tistim, ki se neumorno trudijo za povzdigo organizacije, in pri podružnici št. 41 je najbolj delavna in vseh ozirih predsednica Mrs. Mary Lušin. Naše čestitke Mrs. Lušin in krožku št. 41. V življenju se itak redko kedaj izkaže hvaležnost tistim, ki žrtvujejo in delajo neomejeno v prid drugih. Vsem skupaj želimo najlepši napredek!

Položaj v Španiji je neugoden za vladno armado

Hendaye, 28. februarja. Deset milj severno od Saragose, v Gallego okraju, se pričakuje te dni odločilne bitke med nacionalisti in vladnimi vojniki. Vlada v Madridu je odredila, da se pošljejo vse rezerve na omenjeno bojišče. Španski vojaki se vozijo na fronto v truhlih, ki so bili izdelani v Ameriki. Pomagajo jim ruski sovjetski letalci. Obenem se pa poroča, da je začela naraščati nevolja in nezadovoljstvo med laškimi vojniki na španski fronti. Vojakom se je v Italiji baje povedalo, da gredo v Abesinijo, toda so jih nemadoma poslali na špansko fronto. V Vittoria ječ se nahaja 700 laških vojakov, ki niso hoteli ubogati španskih poveljnikov. Obenem se poroča, da španski topniški častniki v armadi generala Francane nečejo streljati na postojanke, kjer so civilisti. Mnogo topniških častnikov je bilo odposlanih iz fronte in so jih zamenjali z nemškimi in laškimi častniki. Tozadevna poročila prihajajo iz Madrida, a jih je general Franco odločno zanikal.

Italijani ponovno napadajo Zedinjene države

Rim, 28. februarja. Virginio Gayda, Mussolinijev urednik in zagovornik, je večeraj ostro napadel ameriškega zveznega tajnika Harolda Ickesa, ker je slednji v svojem radio govoru kritiziral in obsodil diktatorske države. Gayda piše, da je Ickes "bruhnil" v svet svoj napad in po napadu je hvalil predsednika Roosevelta, dasi Ickes dobro ve, da predsednik Roosevelt ni drugega kot predhodnik fašističnega sistema v Zed. državah. Gayda nadalje trdi, da se poslužuje Roosevelt takih sredstev za zboljšanje položaja, katere so fašistične države že zdavnej zavrgle in bo torej Roosevelt in njegovi nasledniki prisiljeni vpeljati fašizem, ako želijo rešiti narod. Demokratične države, pravi Gayda, dočim pridigajo razorožitev, so one, ki se najbolj oborožujejo in s svojimi velikimi armadami ogrožajo svet in svetovni mir.

Podaljšana pogodba

Unija motormanov in sprevoznikov pri cestni železnici je podaljšala obstoječo pogodbo s kompanijo brez bistvene spremembe. Edina sprememba je, da uslužbenci, ki so pri kompaniji 5 let ali več, dobijo letno 10 dni počitnice namesto enega tedna.

V Gradcu razglašeno obsedno stanje

Dunaj, 28. febr. Avstrijska vlada je poslala v Gradec, Štajersko, 3.000 nadaljnjih vojakov in proglasila nad mestom obsedno stanje. V Gradcu imajo pristaši Hitlerja največ zaslonbe izvršiti v mestu puč in korakati nad Dunaj, kot je svoje dni korakal Hitler v Berlin. Pristaši Hitlerja trdijo, da je 95 odstotkov prebivalstva v Gradcu na njih strani. Gradec šteje danes 153.000 ljudi. Iz Dunaja se nadalje poroča, da je poslala Italija izrednega poslanca k kanclerju Schuschniggu, ki je slednjemu naznanil, da bo Italija konclerja podpirala v njegovih prizadevanjih, da ostane Avstrija neodvisna.

Lep družabni večer

Nocoj večer, na pustni torek, boste imeli najboljšo zabavo, ako pridete v prostorno šolsko dvorano fare sv. Vida, kjer bo prirejen lep družabni večer za vse fane in prijatelje fare sv. Vida. V dvorani bodo pogrknjene mize za goste, prav kakor v stari domovini in na mizo se vam bo prineslo, kar boste zahtevali, prigrizek, večerja, kapljica tega ali onega. Da se razveselite boste tudi lahko plesali po udarcih izvrstnega Trebarjevega orkestra. In da bo mera zabave polna se vprizori na odru tudi komična igrca "Kovačev študent," ki je bila že lansko leto enkrat proizvajana in so bili ljudje jako zadovoljni. To je igra z domačim petjem, ki vam mora ugajati. Vstopnina k vsemu temu je samo 25c. Lahko si rezervirate svoj prostor, ako kupite 4 vstopnice in imate svojo mizo v dvorani. Vstopnice dobite lahko pri Novaku, ki ima konfekcijsko trgovino na vogalu Norwood in St. Clair Ave. Čisti preostanek te prireditve je namenjen Baragovemu mladinskemu pevskemu zboru. Tako boste združili prijetno s koristnim. Ako ste kam namenjeni nocoj večer, pridite v šolsko dvorano sv. Vida, kjer boste imeli dovolj, zdrave, poštene in domače zabave.

Ker ni zaprl

Victor Goldstein, 7100 Wade Park Ave., je sinoči zaprl gostilno na istem naslovu ob 3. uri zjutraj, namesto ob 1. uri kot narekuje postava. Pet minut pozneje je nekdo potkal na okno gostilne in sproga gostilničarja, je šla drage volje odpreti pozneje stopili trije roparji, ki so vzeli \$170.00, pet steklenic žganja in smodke in svalčice. Golstein se kesa, ker je prepozno zaprl gostilno.

Prvi odjemalec

V gostilno Ildoriza Moskowitz, 5623 Quincy Ave., je prišel večeraj zjutraj ob 7. uri prvi odjemalec. Gostilničar je ravno šel denar. Odjemalec je naročil kozarec žganja, spil pijačo, potem pa potegnil revolver in zahteval denar. Dobil je \$80.00. Zahvalil se je za denar, položil desetico na baro za žganje in odpihal v širni svet.

Danes zvečer

V klubovih prostorih S. N. Doma na St. Clair Ave. bo nocoj večer, na pustni torek, za člane Kluba in njih prijatelje pripravljena okusna večerja in domači krofi. Ste prijazno vabljeni.

Depresija na umiku. Zmanjkalo bo zaloge blaga, trdi načelnik štetja brezposelnih

Washington, 28. februarja. John Biggers, direktor ljudskega štetja brezposelnih, je danes uradno sporočil predsedniku Rooseveltu, da je najhujša depresija prenehala in da se v kratkem zopet vrnemo v normalne čase.

"Na vsak način smo na dnu depresije," je rekel Biggers. "Nižje ne moremo iti. V kratkem bodo začele industrije odpirati svoje tovarne."

Kot pripoveduje industrijalci bodo zaloge blaga v kratkem pošle. To se tiče zlasti ježklarskih in železnih izdelkov, avtomobilov, pohištva, itd.

Kadar industrije vidijo, da so zaloge nizke ali globoko izčrpane, tedaj pokličejo delavce na delo. Ameriške industrije imajo začasno dovolj denarne rezerv.

Mednarodni vohuni vznemirjajo Zedinjene države. Vojaške in mornariške tajnosti so bile prodane Nemčiji kot Japonski

Washington, 28. februarja. Petem ko so tajni agenti zvezne vlade aretirali preteklo soboto tri mednarodne vohune, so vojaške oblasti odredile, da se močno zastražijo vse važne vojaške postojanke v Zed. državah.

Glede aretacije mednarodnih vohunov ni prišlo mnogo v javnost, le toliko je gotovo, da so tajni agenti pripravljeni aretirati v najbližji bodočnosti še najmanj 100 oseb v raznih mestih Zedinjenih držav.

Toliko je gotovo, da je v Ameriki le malo japonskih vohunov, ker se jih takoj lahko spozna. Toda za Japonce delujejo Nemci, ki na lažji način dobivajo vojaške skrivnosti kot Japonci. Nemški vohuni prodajajo ukradene tajnosti japonskim vojaškim zastopnikom.

Včeraj je poveljnik vojnega zrakoplovnega pristana v New Yorku odredil, da mora biti zrakoplovno pristanišče v bodoče zastraženo. En tisoč mož redne armade je noč in dan na straži.

Kar je vladlo v Washingtonu najbolj užalostilo je dejstvo, da sta med prijetimi vohuni dva

ve na razpolago, da začnejo s polno paro poslovanja.

Mr. Biggers je obenem izjavil, da izmed 11.000.000 brezposelnih v Ameriki jih je nad 3.000.000 izpod 25 let starih in da več kot 50 brezposelnih delavcev v Ameriki še ni doseglo 35. leta.

Več kot dve tretini brezposelnih ljudi ni še doseglo 45. leta, in le komaj ena četrtna brezposelnih je prekoračila 45. leto.

Brezposelnost v Zedinjenih državah je danes največja med zelo mladimi in med starimi ljudmi. Ljudje srednje starosti so še precej zaposleni.

Na razpolago so danes številke iz šestnajstih držav, kjer obstoje največje industrije. Natančna statistika štetja brezposelnih še ni prišla v javnost, toda bo znana pred 1. julijem.

bivša podčastnika ameriške armade, ki sta prodajala ameriške vojaške tajnosti zastopnikom tujezemskih vlad.

Načelnik tajnik agentov je izjavil, da so se aretacije vohunov izvršile ravno ob času, da se je preprečila prodaja vojnih tajnosti glede utrdb ob Pacifiku in na ozemlju Paname. Pri aretiranih so dobili tajni agenti mnogo ukradenih vojaških listin največje važnosti.

Med aretiranimi je dosedaj neka 27 let stara Nemka, rodom iz Dresdena. V New Yorku je posedovala takozvani "beauty parlor" in je imela obširne zveze. Oba bivša ameriška vojaka, ki sta bila aretirana kot vohuna, sta še primeroma mlada, eden star 27, drugi 26 let.

Gustave Rumrich, bivši narednik v ameriški armadi, je bil rojen v Nemčiji, drugi vohun pa, Erich Glaser, je bil rojen v Ameriki, a vzgojen v Nemčiji. Kot pripoveduje načelnik štaba tajnih agentov, bo aretiranih v prihodnjih dnevih najmanj 100 nadaljnjih zarotnikov in vohunov.

Današnje volitve

Vse volivne koč v mestu in v Cuyahoga okraju so danes odprete kot ob rednih volitvah, to je, od 6:30 zjutraj do 6:30 zvečer. Izmed 350.000 registriranih volivcev v Clevelandu se pričakuje, da jih bo volilo le kakih 175.000. Splošno se sodi, da bodo asesmenti za podporo revnih in pohabljenih v Cuyahoga okraju odobreni, in tudi sprememba mestnemu čarterju bo odobrena, ker bodo volili večina oni, ki so zainteresirani v tem, dočim bo ostala ogromna večina volivcev doma. Kot dober in pravi državljani bi moral seveda sleherni voliti.

Obiski dovoljeni

Prijatelji in prijateljice Frances Opara, 15708 Trafalgar Ave., ki se nahaja v Glenville bolnišnici, soba št. 107, lahko obiščejo. Mrs. Opara se nahaja na potu okrevanja.

Ilirija Hi

V sredo 1. marca zvečer se vrši seja staršev in pevk zbora Ilirija Hi. Seja bo zelo kratka, pa je važna radi prihodnje prireditve.

Napadi na ženske

Kako nizkotni so postali roparji v Clevelandu nam priča policijsko poročilo, glasom katerega je bilo v soboto, nedeljo in deloma v ponedeljek oropanih samo na vzhodni strani mesta 12 sirotnih žensk. Navadno so mladi fantalini, ki se v mraku zaležijo v žensko, ji iztrgajo denarnice iz rok in bežijo kot tepeni cuki. V denarnici seveda ni dosti denarja. Pri 12 omenjenih ženskah so dobili vsega skupaj \$7.11.

Kraljeve sestre

Včeraj so dospеле v New York tri sestre albanskega kralja Zogaga. Znale so kot velike lepote. V par tednih se jih pričakuje tudi v Cleveland. Ogledale si bodo vse ameriške zanimivosti. Nastopale bodo popolnoma privatno. Nobena izmed kraljevih sester ni poročena.

V bolnišnici

V City bolnišnici se je podal rojak Frank Japel, 3588 E. 81st St. Prijatelji in znanci ga lahko obiščejo. Nahaja se v 6. nadstropju.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months. Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 49, Tues., March, 1, 1938

Nazaj k družini!

Nikakor se ne smemo čuditi, če je danes človeška družba prenapojena z mnogovrstnimi in številnimi boleznimi, kajti temeljna edinica človeške družbe — družina — je v obilni meri izgubila svoj značaj in živahnost. Nič se ne smemo čuditi, če prevladuje med nami kot sosed, in enako tudi med širnim narodom nesoglasje, da imamo številne nezaceljene rane, ko vidimo, da je model človeške družbe — naša družina — padel tako globoko.

Nič se ne moremo čuditi, da države ne morejo shajati med seboj na prijateljski in miroljuben način. Zoprna čutila se tako rada in v naglici pojavljajo, kajti oni iskreni, domači krog, kjer se je navadno vzgojevala potrpežljivost, prijaznost, domačnost, prizanesljivost, sporazum in sodelovanje, kjer so se pojavljale najbolj plemenite misli, ta domači krog danes polagoma izumira radi silnega zanemarjanja in zlorabe od strani nas samih.

Na svetu ne bo prej boljše, dokler družina ne pride zopet do svoje veljave, do svojega upoštevanja, dokler ne bo vsak član družine se zavedal, da je družina prostor za moralno in duševno silo, ki osvetojuje svet, ki daje novo energijo, ki dela človeka — človeškega, ki ga čela plemenitega, značajnega in mu pridga, da je treba svojega bližnjega enako spoštovati kot samega sebe, kakor je to učil naš največji Učenik, Zveličar sveta.

Korak za korakom propada družina tekoma zadnjih dvajset let, odkar so se pojavili takozvani "modernejši časi" in z njimi vred vse, kar ponižuje človeško družbo. Vse bolj gre energija proti nepotrebnemu, razposajenemu, nezadovoljnemu, namesto napram iskrenosti, domačnosti, sporazumu, miru in medsebojnemu sodelovanju. Tako strašna je ta degeneracija današnje družine, da moremo videti le končne zle posledice, ne da bi mogli soditi, kako vse se je to pravzaprav začelo.

Poglavitni grobokop moderne človeške družbe je — razporoka. To je najbolj uničevalna sila človeške družbe. Niso to posamezni slučaj, pač pa propada letno v vsakem večjem mestu tisoče družin radi razporok. Razporoka predvsem poruši poglavitno nalogo družine: materinsko vzgojo otrok, vcepljenje ljubezni in spoštovanja do Boga in bližnjega, zanemarjenost otrok, pripravlja jih za zločince. Otroci, ki je danes deset ali dvajset let star, se sicer ne zaveda še, kaj sta storila oče in mati, ko sta se ločila, toda sin ali hčerka odrasteta, in tedaj se v mladeniču ali v mladenki pojavijo dvomi, sumnje, ustvarjen je začetek propadlosti, mladenič čuti, da se njega ni upoštevalo v zgodnjih mladinskih letih, okoli sebe ne čuti prijetne materinske roke ali značajnega pogleda očeta — skratka, otroci zaide na poti življenja in nadaljuje grešno pot tam, kjer sta jo oče in mati začela.

Kako more sin ali hči spoštovati in ljubiti očeta, ki sta si noč in dan v laseh, si predbacivata vsakovrstne grehe, a končno bežita na sodnijo, kjer se pred vso javnostjo izjavita, da je eden kot drugi lopov, s katerim se ne more živeti! Kaj misli mladenka, ki je navzoča na sodniji in čuje od očeta, kaj pripoveduje o njeni materi, in misli mladenič o očetu, kateremu mati našteva vsa zla in sramoto, katero je baje povzročil! Mlada duša in z njo vsi lepi, nadepolni upi na bodočnost v življenju, vse je z enim mahom uničeno, četrta božja zapoved se potepta v prah, sinko in hčerka postaneta "svobodna," rekoč, kar je za očeta in za mater, to naj bo tudi za nju. Težko, silno težko je ustvariti značaj pri otrocih, katerih očetje in matere so se razporočili.

Niti niso katoliški domovi danes varni pred razporoko kljub verskemu vplivu, katerega je postavila Cerkev napram razporoki. Vzrok je, ker se v premoških domovih zanemari verska vzgoja, vzgojo otrok popolnoma prepuščajo šoli, namesto da bi oče in mati z blagodejno besedo, ki seže v srce, pomagala. Človeška družba doživlja dnevno silne izgube, ker zgubiva svoje družine, ki so temelj za napredek, obstanek in blagostanje vsakega naroda.

Le od poštene, razumne, krščanske družine, ki temelji na naukih sporazuma in ljubezni, sodelovanja in pomoči napram svojem bližnjemu, na izvrstni, značajni vzgoji otrok, more svet pričakovati boljšo bodočnost. Razporoke drvijo svet v pogubo, pred katero ni izhoda.

Kaj pravite?

Urednik Proletarca kaj slabo pozna Cleveland in okolico, ko trdi, da nas ni Slovencev v Clevelandu in okolici do 40.000 z dojenčki vred. Ko bi Proletarcel imel toliko nikljev, kolikor nas je tukaj več kot 40 tisoč, bi lahko z eno roko plačal ves svoj dolg in še na banko bi lahko dal nekaj stotakov. Pa pri tem onih pod rdečo marelo niti ne štejemo ne, ker se itak štejejo med internacionalce.

Kot znano, imamo zdaj v Clevelandu dve demokratiški stranki: staro gardo in upornike. Ko bi se zdaj dobil kdo, ki bi šel in organiziral pravo demokratiško stranko, ki storil veliko dobroto onim demokratom, ki so demokratije iz principa in trdnega prepričanja.

BESEDA IZ NARODA

Družabni večer — zabavni večer!

To bo nocojšnji večer: družabni večer — zabavni večer! Prijetna družba nas bo skupaj prišla, da se še enkrat pozabavamo, predno začnemo postni čas. K belo pogrnjenim mizam se bomo vsedli, naročili si pijačo, vsak po svojem okusu, naročili kranjske klobase ali pustne krofe, vse po zelo zmernih cenah. Na oder bo pa zopet prišel "Kovačev študent," komična spevoigra, ki je lansko leto ob Očetovski proslavi jako ugajala. Zakaj je ne bi zopet ponovili? Če je stvar lepa, jo je prav prijetno še enkrat videti! Ta se bo začela kmalu po osmi uri zvečer. Ta burka je v treh dnevih, pred njo, med njenimi pavzami in po njej bodo igrali pa Trebarjevi fantje, in oni prav dobro zaigrajo! Vse do polnoči, ko se začne pepelnica sredi in konec burk in hrupnih zabav!

Pa še nekaj! Skupno ljudsko petje bo tudi! Od časa do časa bomo skupaj zapeli par naših lepih narodnih pesmi. Besedilo boste dobili v roke in domov ga boste smeli odnesti, da se tako priučite pravilnemu besedilu in več kriticam, kakor jih pa eden ali drugi že zna. Tako bo poleg zabave še malo kulturnega dela in koristi zraven.

Tako bo vsak prišel na svoj račun, nobenemu se ne bo treba dolgočasiti. Še naš odrasli mladinski Baragov zbor bo parkrat nastopil s pesmicami, ki jih je sicer že zapel ob kakih drugih prilikah, pa so še vedno lepe. Toda za svoj prihodnji koncertni nastop se pa pripravljajo na npe pesmi in jih več tudi že znajo. Toda teh ne bodo nocoj zapele, zato da bo drugič bolj zanimivo.

In vse to boste nocoj uživali samo za 25 centov! Vstopnice lahko dobite v predprodaji v Novak's Confectionery. Ako kupite štiri ali več vstopnic, si lahko rezervirate svojo mizo ali dve skupaj in ta vas bo tudi čakala! Tako ste lahko gotovi, da za vas ne bo prostora zmanjkalo! — Preostanek bomo porabili za stroške večerjanja mladinskih zborov, kajti mladina jako malo prispeva, starši njihovi pa sploh nič. Torej je treba od neke dobiti primanjkljaj. Pridite, da se še enkrat poveselimo skupaj v veseli družbi!

Rev. M. Jager.

Mladinski pevski zbor "Črički"

Cleveland (Newburg), O. — Vsem staršem v fari sv. Lovrenca se naznanja, da naj pošiljajo svoje otroke k pevskim vajam vsako soboto ob desetih v S. N. Dom na 80. cesti, kjer se vrši pouk v petju, lepem vedenju in znanju našega lepega materinega jezika.

Da pa ne bomo samo eni in isti hodili na vaje, so vsi starši prošeni, tudi tisti, ki nimate še svojih otrok pri tem pevskem zboru, da jih pošiljate odslej na te izobraževalne pevske vaje. Zadnja seja je sklenila, da naj se apelira na vse starše, da naj svoje otroke pošiljajo k mladinskemu zboru Črički. Namen odbora in staršev je, da se naši otroci učijo naše lepe pesmi, pri kateri se navadijo tudi slovenske govornice, da se nauče slovenskega duha, naše kulture in lepega vedenja. Vse to se učijo pod spretnim vodstvom našega pesnika in odličnega pevovodje g. Ivana Zormanca.

Reči moram, da je g. Ivan Zorman dober učitelj in prav po očetovski skrbi in se veliko trudi s temi malimi, da jim vlije

slovenskega duha v njih mlado dušo.

Starši, ali vas to ne gane v dno vaše duše? Ali ne želiš, ti mati, da tvoja hčerka, ki jo tako lepo neguješ in božaš in ji želiš vso srečo na tem svetu, da bo, kar si ti. Torej pošlji jo na pevске vaje.

Oče, tudi ti pošlji svojega sina k temu pevskemu zboru, da bo žvižgal in pel, ko bo po svetu šel. Napačno mislijo nekateri, da je Slovencev konec, da bo vse nehalo, kadar bomo mi starejši pomrli. O ne, še davno se bo slovenska pesem slišala in prepevala! Še bodoče generacije jo bodo prepevale. Kar je v krvi naroda, to se ne da izbrisati. Od vas, staršev, je odvisno, da pošiljate svoje otroke na te pevske vaje. Koliko mater sem že slišala, ki so rekle: Oh, kako je bil lep koncert, kako lepo so peli. Veselje jih je bilo slišati. Oh, če bi moji tako zapeli. Vse bi dala, samo če bi znali.

Druge matere pa pravijo: Oh, kako je bil res lep program na radiju v nedeljo. Solze sem točila samega ganutja. Komaj čakam nedelje, da bom slišala drug radio program. Če bi naši otroci tako lepo peli, vse bi dali.

Vidite torej, sedaj imate vsi priliko. V vsaki naselbini so taki pevski zbori in vaš in vaša se prav lahko tako naučita, kakor sta se naša. Ne odlašajte več. V zbor Čričkov se sprejmejo vsi otroci. Nič se jih ne vpraša, koliko so stari. Vaša hčerka ima lahko že fanta, pa se lahko pridruži temu zboru. Pri Čričkih so otroci od 43 družin. Kje so pa otroci od drugih 200 družin? Tudi ti so tu v bližini in njih starši bi gotovo radi videli, da bi tudi njih otroci tako lepo peli na odru ali na radio programu. Zakaj jih ne pošljete na vaje? Potem so pa solze ganutja nad prekrasno slovensko pesmijo, ki jo pojo drugi otroci.

Pošljite še vaše zdraven, da bodo lahko nastopili na koncertu 8. maja, ko bo Materinski dan. Torej, matere, vaša čast in vaš ponos naj bo, da pošljete svoje otroke k vajam, da bodo nastopili na Materinski dan. Pošljite jih redno na vaje vsako soboto. To je želja odbora. Ti mladi imajo tudi svoj odbor in svoje seje. Mi odborniki smo sklenili, da se jim da nekaj denarne nagrade za vsakega novega člana, ki ga pridobijo v pevski zbor. Denarna nagrada se bo pa izplačala šele po koncertu, če bo hodil novi član ali članica redno k vajam.

Torej ti mladi naj imajo svojo agitacijo, da bo med njimi več zanimanja. Sklenili smo tudi, da se bo dal mladinski zbor slikati za koncert. To bo tudi petletnica, kar se učijo pod vodstvom g. Ivana Zormanca. Naj se nihče ne straši kakih velikih stroškov. Če nas bo več, lažje bomo shajali.

Na zadnji seji se je tudi sklenilo, da vsak lahko postane podporni član, kdor prispeva \$1 ali več v korist te plemenite ustanove. Njegovo ime bo zapisano v zapisniku in označeno v programni knjižici, ki bo izdana ob priliki koncerta. Rodoljubi, podpirajte slovensko pesem! Za odbor Čričkov:

A. Meljač, zapisnikar.

Dragi sestroji v spomin

Cleveland (Newburg), O. — Zopet je zapel mrtvaški zvon. Zopet smo se postavile v vrste z banderom, da spremimo eno naših sester k večnemu počitku. To pot mater duhovnika, mater dveh čč. sester reda sv. Dominika. Toda njen sin duhovnik je odšel v boljše življenje, da pripravi svoji materi najlepši pro-

stor in nebesih. Zdj se skupaj z Joškom veselita v nebeskem veselju, katerega jima ne more nihče odvzeti.

O blagi Shusterjevi materi pišem. Bila je globoko verna. Neka posebna prisrčnost in ljubeznivost je sijala z njenega obličja. Iz njenih ust ni prišla slaba beseda ali obrekovanje, pa tudi ne tožba čez njene križe, katerih ni bilo malo, ker je vzgajala številno družino. Da, močna je bila. Kje pa je zajemala to svojo veliko moč? Kje drugje kot pri angeljski mizi. Vsak dan, če ji je bilo le mogoče, je šla k sv. maši. S tem je bilo združeno tudi sv. obhajilo in tako je bil ves dan posvečen samo Bogu.

Drage sestre, tukaj imamo lep zgled. Skušajmo si jo ohraniti v spominu. Izgubile smo zvesto družneno, ki nam je kazala, kako se služi Bogu. Počivaj v miru, draga sestra, v hladni ameriški zemlji in prosí pri Bogu za nas.

Preostali družini in sorodnikom pa izrekam v imenu odbora društva sv. Reš. Telesa iskreno sožalje.

Anna Gliha.

Naše moramo spoštovati in priznavati

Cleveland, O. — Med nami se nahaja mož umetnik, operni pevec-basist. Daleč po svetu je znano njegovo ime. Zasluzen je in učen, odlični gost je. Prišel je iz stare domovine, da nas pozdravi. Naš je ta mož Slovenec je.

Drugi narodi so ponosni na svoje sinove. Tudi mi imamo take sinove in tudi mi moramo biti ponosni nanje in še tem bolj, ker smo po narodnem številu toliko manjši.

Pesem je ponesla tega našega junaka tudi med druge, civilizirane narode. Mnogo je prepotoval in mnogo je pel. Prvak je bil me drugimi. Pri vsem tem je pa še ostal Slovenec, kar hoče tudi vedno ostati.

V čast nam je, da je to naš mož, Slovenec. Doma je iz prestolice Slovenije, iz Ljubljane. Zelo je domač, preprost in vljuden. Prav zato, ker je naš, ker je Slovenec, ker je Jugoslovjan, ga moramo spoštovati in priznati sedaj, ko ga imamo tukaj med seboj, tako daleč od rojstnega kraja njegove in naše stare domovine.

Naredimo mu veselje! On je prišel sem, da nam naredi veselje z našo pesmijo v vsej njegovi veličini. To nas mora navdati s ponosom. Ko bi ga drugi lastovali, bi ga nosili na rokah. Mi smo pa mal narod in nismo bahati. Toda zavedamo se, da smo bogati v naših možeh, ki nam delajo čast.

Ta naš častni gost je g. Franjo Schiffer.

Združili smo se kot narodna celota, da mu priredimo prijeten večer, katerega bo on poveličeval s prelepo pesmijo. Vsi pridimo skupaj in razveselimo se v pravem kulturnem sijaju. Redki so taki dnevi, redki so taki možje. Radi tega jih pa moramo še bolj priznati in spoštovati. Taki možje so zidarji dobrega imena za svoj narod. Po takih možeh postavljamo svetu znani. Po takih možeh se pospešuje med nami kultura in naseljuje med nas sloga, ki je vir večjega in stalnega napredka.

Vsi pridite! Prav vljudno ste vabljeni. Pridite v nedeljo 6. marca v SND na St. Clair Ave. Sezite po rezerviranih vstopnicah. Take prilike so zelo redke, so velika posebnost, zato ne zamudite tega dneva.

V imenu pripravljalnega odbora zaključim: Dobro nam došli rojak! Umetnik! Pevec! V svobodni zemlji, kjer se sme še peti pesem našega materinskega jezika. Častni gost, iskreno pozdravljen!

Anton Grdina

Farmarske drobnice

North Madison, O. — "Za župana so me postavili, pa ne maram biti!" Tako je stokal Ribničan Urban, ko je bil v vreči povezan in je ležal na mostu velike ribniške reke. Sprla sta se bila namreč s ženo Špelco, pa se ga je hotela odkrižati na vsako vižo. Zato ga je stlačila v vrečo, jo trdno zavezala, pa nesla na most v trdni veri, da ga bo prvi vandrac, ki pride mimo, brenil v vodo in bo ona postala spet "ledig" brez vsakega greha.

Pa se je Špela urezala, ko je računala brez krčmarja. Urban, ki je imel brihtno glavco, je zapel vpiti na pomoč, češ, da rad prepušči županstvu tistemu, ki ga odveže in spusti iz vreče. Pa se je nek mimoidoček polakomnil te časti in je Urbana odvezal in spustil med svet. In še dolgo potem je zadovoljen vozil lonce po svetu. Kdor zna pa zna.

Tudi mene so naši farmarji postavili za župana, ne da bi me vprašali, če prevzamem to veliko čast in pa tudi odgovornost. Niti od moje platforme ne očejo nič slišati, ker v tej kontri itak vsak politikar dela ravno narobe od svoje platforme. Saj ne rečem, da ne maram biti vaš purgermajster, ampak le s pogojem, da mi preskrbite frak in pa cilen der v sedem štukov; škornje pa že imam. Buci in overhozi niso preveč pripravi za na ofic.

Torej če mi kupite frak in cilen der, vam garantiram, da boste od sv. Jurja pa do sv. Mihela vsi noč in dan zaposleni, ako boste hoteli plevel puliti po svojih njivah. Vrh tega bom pa še napravil vsakemu tako enih deset mernikov klobas, ako si boste ščetince sami zredili. Mimogrede bi tudi priporočal, da bi zredili vsak en par prašičev več kot lansko leto. Ne ravno zato, ker jih tako strašansko rad mrcvarim ali koljem, ampak jaz nimam navade hoditi v mesnico vse od 15. novembra, ko se začno zajci, pa do velike noči. Letos jih je prehitro zmanjkalo in že štampam od svečnice. Sicer sem napravil pol šita, ko smo pri Jakatu trte obrezavali, ampak ne vem, kdaj bo colenga.

Naj bo tukaj povedano našim meščanom, da sem že organiziral kabinet. Edine preglednice mi dela občinski birač, ki ima poleg župana glavno vlogo, kadar se kakšna krava po pomoči splazi čez fenc v sosedovo deteljo in tako pretirga diplomatske zveze med sosedi. Mislim sem nastaviti Vovka Lojzeta, pa jo je ta strela odkuril v Cleveland brez vsakega pravdanskega vzroka. On bi bil najbolj pripraven za birača, ker je orjaške postave in njegova štima bi precej zalegla. Lojze, do sv. Jurja je služba odprta. Kar nazaj pridite, če se ti Clevelandčani ne dopadejo.

Ker imamo v naši občini tudi lep park ob jezeru, je bila potreba, da nastavim tudi park direktorja. Za to službo je pa moj sosed France Leskovic jako razumen in pripraven. Kar pogledajte njegov vrt, ki izgleda kot park, vse v rožicah. Posekal je skoro vse hruške in jablane in nasadil rože in javore, enostavno iz vzroka, da ima manj dela. Ni mu treba obrezavati ne škropiti in ne jeseni sadja pobirati. Samo listje je pograbiti, pa je komedija v kraju. Ampak, France, jaz te pa še prekosim v tem. Jaz sadim same smreke okrog hiše in mi še listja ne bo treba grabiti.

Za service direktorja bo pa naš Matevž Mavko iz Dock rota. On je za prvega moža na brikljardu (sedaj ko šapa štapa); nam bo prav hodilo takrat, ko bomo k naši mestni hiši morali prizidati špek kamro in bomo rabili precej opeke. Se reče, saj kaha ne bo za farmarje, pač pa za tiste, ki ne poznajo razlike med kravo in zajcem. Prav za prav je to ideja našega stavbinskega mojstra Teneta Babica, ki ni ravno preslaba. No ja, Tone, pridite enkrat tu skozi, bova malo stopila tje za štalo, da naju ne bo ni-

hče videl. Takole ene 1,200 copakov hočem jaz dobiti, potem boš gotovo dobil job. Saj veš, da brez grafta se v tej kontri ne da tako stvar izpeljati.

Beretičev France bo pa naš čestni komisar, ker ima prakso v kopanju cestnih jarkov. Za sedaj ima še delo pri Daveyu; če bi pa slučajno Martinu spodrsnilo, boš pa pri nas začel. Kar brez skrbi bodi, France.

Dva boljša stolčka sem prihranil pa za Jožeta Žužka in Peterlinovega Lojzeta, ki sta menda najbolj pridna farmarja v naši fari. (Če bi bilo pravdansko, bi morala midva z Janezom Perparjem nositi to čast, pa je že smole la taka, da naju malokdaj dobi jo pri delu). Oni dan sva šla z Janezom malo v vas k Jožetu. Dobiva ga na koncu njive, kjer je pulil štore. Se reče, saj jih ni on pulil, ampak so kar sami ven skakali. Jože je zažvižgal, pramček je plesal čardaš, štori so pa ven lezli kot krti. Kdor zna, pa zna.

Jože, jaz imam tudi dva velika za spulit. Kadar jih bo tebi zmanjkalo, pa jih pridi poklicat ven. Bom že spekel malo krompirja, klobase in ohajčana pa s seboj prinesel, ker meni ga že zmanjkuje.

Lojzetu čez cesto bi se pa priporočil za malo drv; jih imam samo še za par dni. Jack Frost mi je pa hišo z ledom ofrajhal in to sedaj, ko gre muzga na javor, da se mi smili posekat. Nič se ne boj, saj ti jih bom vrnil. Nem ravno kdaj, ker ne vem, kdaj me bo prišlo za drva cepit.

Zadnjič smo klali pri Babičevih. Je tudi Tone Mah pomagal držat. Tudi on ima tako bolezen kot jaz: najrajši bi vse ščetince spremenil v klobase. Le drž se, Tone, to rokodelstvo se izplača, meni že. Če se mi bo dopadlo biti za župana ali bolj po domače rečeno, če bo kaj kruha zraven, bom pa tebi prepuštil službo vsakega klavca, ampak ne dajmo, da si bova po bratovsko koleno delila. Saj veš, da jaz stransko obrabtam krvavice, moja žena ima pa rajši mesene.

Takole si farmarji preganjamo dolg čas pozimi. V resnici je bolj prijetno kot poleti, ker se ni treba po soncu paliti. Pa ni več daleč čas, ko bo treba rokave zavijati, konjčke napreč pred plug in z žetiti tisto, kar smo v starem kraju imenovali, da je "narobe prav."

Pozdrav in na svidenje, pa kaj v vas pridite!

Jože iz Hubbard Rd.

ZAHVALA

Prav lepa hvala vsem sorodnikom in prijateljem, ki so mi napravili tako lepi "surprise party" ob priliki mojega godovanja.

Srčna hvala sledečim: Mr. in Mrs. Frank Mramor, sr. Mrs. Caroline Ferkul, Mr. in Mrs. Frank Mramor, Jr., Mr. in Mrs. Anton Mramor, Mr. in Mrs. Mike Piks, Mr. in Mrs. Fr. Pičman, Mr. in Mrs. Joseph Mramor, Mr. in Mrs. Frank Gerjevic, Mr. Anton Jeras, Mrs. Rose Mrhar, Mr. in Mrs. Joseph Strle, Mr. in Mrs. Peter Zakrajšek, Mr. in Mrs. John Kosec, Mr. in Mrs. Jos. Rojc, Mr. in Mrs. Frank Sodnikar, ml., Mr. William Zivoder, Mr. in Mrs. Jack Pirman, Mr. in Mrs. Frank Serclj, Mr. in Mrs. Fr. Leben, Mrs. Margaret Klaus, Miss Mary Habianec, Mr. in Mrs. Frank Drobic, ml., Mr. in Mrs. Frank Arko, Mrs. Jennie Brodnik, Mrs. Frances Kaucic, Mrs. Mary Bradac, Mrs. Jennie Luzar, Mrs. Pavla Zigman, Mrs. Mary Simončič, Mrs. Frances Brancelj, Mrs. Mary Salomon, Mr. Aug. Kollander, Mr. Charles Cetin, sky, Mrs. Agnes Grosko, Mrs. Julia Brezovar, Mrs. Jennie Adamič, Mrs. Mary Andolek, Mr. in Mrs. Louis Oblak, st., Mr. in Mrs. John Gornik, st., Mr. in Mrs. Antonia Tomle.

Iskrene pozdrave!
Mrs. Mary Pristov.

KRIZEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirniku K. Mays

Spet se je čelhljal za ušesi. "Effendi, pusti me pri miru s tistimi ljudmi!"

"Zal ti ne morem ugoditi. Ne smemo jih pustiti v koči. Zahtevam, da še nocoj primeš starega Mubareka. Trupli mešarja in jetničarja pa lahko ostaneta za nocoj še v koči."

"Kaj pa naj počnem z Mubarekom?"

"Zapri ga!"

"Če pa nimam ječe!"

"Pa ga vsaj spravi na varen kraj, da ne bo ušel! Jutri odpotujemo v Skoplje, ti pojdi z nami in vzameš Mubareka s seboj."

"Vsi dobri duhovi —! Aladžija bodeta zvedela, da je Mubarek pri meni zaprt, še hišo mi razrušita!"

"Branili se bomo."

"Pa nas napadeta spotoma!"

"Se tudi bomo branili."

"Maščevala se bodeta pozneje nad menoj."

"Se ju bojiš?"

"Vam seveda se ni treba nič bati! Odlid bodete in se nikdar več ne povrnete v naše kraje. Jaz pa ostanem in nad menoj ne bodo znosili."

"Kdo neki?"

"Aladžija."

"Aladžija vzamemo kar jutri s seboj v Skoplje. Pa Manah el-Baršo tudi in Barud el-Amazata."

"Saj jih še nimaš!"

"Se nocoj jih bomo imeli."

"Kje? Kako?"

"Poslal bom nad nje celokupno prebivalstvo zbigansko."

"Nihče ne pojde!"

"Morajo! Ali nisi bral v mojih papirjih, da potujem v senci padišahovi?"

"Zal —!"

"Torej moraš ubogati! Če ne, se v Skoplju pritožim."

"Effendi, me res hočeš v nesrečo pahnuti?"

"Ne. Le to hočem, da storiš svojo dolžnost. Zunaj na robu gozda nas čakata Aladžija z Barud el-Amazatom in Manah el-Baršo. Obkolili jih bodete, prišli in pripeljali v vas."

"Motiš se! Branili se bodo!"

"Kaj za to!"

"S takimi velikimi, plašnimi čemi me je pogledal, da se je Halef na glas nasmejal."

"Kaj za to, praviš —?" je vzkliknil. "Če nas postrelijo in pobijejo, kaj za to —? Če se nobeden od nas več ne vrne k svoji družini, kaj za to —?"

"Primate jih tako iznenada, da se vobče ne bodo mogli braniti!"

"Kako pa naj to naredimo?"

"To povem ljudem, ko se zberejo."

"Nihče ne bo prišel, če jim povem, da pojdejo nad Aladžija."

"Tega jim seveda ne smes povedati!"

Majal je z glavo, ugovarjal in kazal zabrižen obraz.

"Ali ne veš," sem mu pravil, "da ti daje v takih slučajih postava pravico in celo dolžnost, zbrati vse prebivalstvo svoje-ga okraja in prijeti zločince?"

"Seveda!"

"In ubogati morajo!"

"Seveda!"

"No, pa daj razglasiti, da se morajo nemudoma zbrati pri tebi tukaj v gostilniški sobi vsi možje, ki so sposobni za orožje, in prinesiti tudi orožje s seboj. In ko bodo vsi zbrani, jim sam povem, kaj morajo storiti. Tako jim bom govoril in tako jih bom navdušil, da bodo kar zakoprnili po boju."

Neverno je pomajal z glavo. "Tega ne verjamem."

"Boš že videl!"

Ugovarjal je še, pa ostal sem pri svoji besedi. Vdal se je.

"Naj bo! Če si res tako neizprosen, bom pa poklical svo-

jega bekdžija — vaškega čuvaja — in mu vprico tebe naročil, kaj mora storiti."

Odsel je.

Halef me je dvomeče gledal. "Ne razumem te, gospod! Res misliš, da bodo tile padišahovi domobranci le samo eno muho ujeli —?"

"Prav nič si ne mislim tega, ljubi Halef."

"Čemu pa daš sklicati zbigansko vojsko?"

"Za pouk in zabavo."

"Bi le rad vedel, kako zabavo boš doživel s temi ljudmi!"

"Ljudi Halef, saj vendar veš, čemu potujem! Da spoznavam ljudi in dežele. Rad bi videl zbrane dobre zbiganske domobrancel in jih opazoval, kako —"

"Kako se bodo borili —? Na to ti pač ni treba, da bi bil radoveden!"

"Ne vem. Pa rad bi tudi videl, kako bodo veseljačili in se zabavali. Priredil bom majhno ljudsko veselico. Ušli smo danes veliki nevarnosti pa si smemo privoščiti nekaj prijetnih uric."

Radovedni smo čakali na zbigansko črno vojsko.

Handžija se je vrnil in pripeljal bekdžija.

Dobri policijski poveljnik ni ravno vzbujal mnogo zaupanja v vojaške sposobnosti zbiganskih črnovojnikov. Njegov obraz je bil sicer čez in čez zaraščen z gosto brado in brki, pa je bil suh in sestradan, da se mi je res kar smilil. Hlače je nosil, ki so segale samo do kolen, in pa staro raztrgano jopico. Od kolen niže so bile noge boste. Krog glave je imel ovito volneno ruto, v rokah pa je držal debelo gorjačo. Na njenem gornjem koncu je tičal zarjavel srp. Čemu —? Ali mu je tisti skrhani srp služil za orožje? No, potem je bil mož res sila nevaren!

Kjaja mi ga je predstavil. "Tale je moj bekdži. Mu boš povedal, kaj mora storiti?"

"Ne, ti ga pouči! Njegov predstojnik si, le ti mu smes zapovedovati."

In kjaja je naročil svojemu podložniku, naj zbere vse za orožje sposobne moške kar najhitreje v gostilniški sobi torej prav tako, kakor sem mu sam naročil.

Vprašal sem ga, koliko ima piva.

"Šele včeraj sem skuhal sveže pivo. Toliko ga je, da ga s svojimi tovariši lahko vse tedne pijes."

"Mi ga prodas?"

Začuden me je gledal. "Čemu ti bo toliko piva?"

"Bekdži naj pove pogumnim možem zbiganskim, da dobijo piva in rakije, kolikor hočejo, če bodo storili svojo dolžnost."

Handžija je zijal, bekdži pa je dvignil svojo s srpom oboroženo palico kakor k prisegi in slovesno izjavil:

"Effendi, tvoja dobrotljivost je velika! Pa pri Allahu in preroku, borili se bomo in se vojskovali, kot da bi šli nad nevernike!"

"Torej že veš, čemu se morate zbrati?"

"Da! Moj gospod in zapovednik mi je zaupno povedal."

"Pa boš mrljal o tem?"

"Effendi, moja usta bodo kakor knjiga s sedmerimi pečati, ki po njej nihče ne more listati, in kakor železna skrinja, ki se je od nje ključ popolnoma izgubil."

"Upam, da bo tako. Pohiti!"

"Hitel bom kakor misel, ki v eni sami sekundi prileti okoli zemlje."

Počasi in z umerjenimi koraki je odsel.

Handžija se me je lotil. (Dalje prihodnjič)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

In vendar je ta visoki cerkveni dostojanstvenik Slovenec, ter kot tak vreden vsaj malce zanimanja. Pa ni bilo niti omenjeno, da je prišel, kaj šele kak prav majhen kratek pozdrav.

Tako je spoštovanje do svojega rojaka od strani slovenskih socialistov in svobodomislecev. Oni ne priznajo in nimajo dobre besede za nobenega cerkvenega dostojanstvenika, pa naj si bo te ali one narodnosti, ali pa njih lasten rojak. Tako tisto njihovo poudarjanje, da so proti Cerkvi in papežu zato, ker je Italijan in pa ker je v Rimu, ni drugega kot krinka, pod katero se skrivajo, da tako lažje zavajajo lahkoverne katoličane in jih s tem počasi uvajajo v popolno brezverstvo. Njih boj in pa omalovaževanje na papeža in katoliško Cerkev ni zato, ker je papež Italijan in pa v Rimu oziroma v Vatikanu, pač pa zato, ker je poglavar najmočnejše in najbolj odlične verske organizacije na svetu. Odtod je njihov boj. Kdor tega ne vidi, je slep!

Katoličani! Ne nasedajte takim izvajanjem verskih nasprotnikov, pač pa se možko postavite in odločno odgovorite takim.

Tu ni vprašanja, kakšne narodnosti je in kakšne naj bo papež. Glavno in pa temeljito je, da je vreden sedeti na stolu sv. Petra. Vse drugo je postranska stvar. Tega vprašanja se pač ne da rešiti povoljno nikdar. Za pravoslavno Cerkev je to lahko, ker kolikor je pravoslavnih držav, prav toliko je pa vrhovnih cerkvenih avtoritet, patriarhov, ki se vsak sam zase šteje neodvisnega. Zato je pa tam tudi pravcata babilonija, in nobenega reda, kar je umevno.

Tudi mnenje, da bi se stolica sv. Cerkev kam drugam selila, ni na mestu. Saj je bila precejlet v Avignonu na Francoskem, pa ni bilo dobro. Če se preseli papež, se to že napravi, ne more

se pa preseliti grob sv. Petra in še manj onega zgodovinskega prostora: Vatikana. Bog v Svoji modrosti je določil ta kraj in tu so bili papeži, ko je bilo rimsko cesarstvo, so bili, ko ga ni bilo več, ter so sedaj, ko je Italija, in bodo ko tudi italijanske države ne bo več. Najbolj izrazit dokaz, kako države preminejo, je ravno rimsko cesarstvo, ki je bilo najmočnejše na svetu, a ga je katoliška Cerkev davno preživela. Zato tisti katoličani, kateri imate pomisleke napram temu, ne tolmačite si tega krivo, pač pa rabite razsodnost.

Sprehajal sem se med vrtovi in palačami zgodovinskega Vatikana ter razmišljal o oni nevidni roki, ki čuva nad Vatikanom. Nevidna je ta roka, toda kljub temu dovolj vidna. Kdor hoče pogledati v zgodovino ter razmišljati o usodi širnega Vatikana, bo prišel do prepričanja: Tu je odločeval On, ki je dejal Simonu Petru pri zadnji večerji: "Simon, Simon, jaz pa sem molil zate, da ne opeša tvoja vera!"

Po razgledu tega ozemlja sem šel na poštni urad vatikanske države, da si tudi njega ogledam, ter od tu pošljem razne pisane pozdrave na vse strani. Poštni urad ni bogve kako obširen, ampak dokaj prostoren in pa udoben. Na eno stran so mize in pulti, da se lahko prav udobno vsedeš in pišeš ali pa čitaš. Vse pisalni pribor, ki ga rabiš pri pisanju, je tam. Na drugo stran je za stekleno steno poštni uradnik, ki prodaja znamke, razglednice in druge take stvari. Ta čas, ko sem bil jaz tam, je bil samo eden, ampak vedno zaposlen. Ljudje so prihajali in odhajali, kupovali znamke, razglednice, pisali, ter metali pisma v poštni nabiralnik, na katerem so ključ sv. Petra in papeževa tiara.

Tudi jaz sem stopil k okencu

ter kupil prav čedno število vatikanskih poštnih znamk raznih vrst, potem pa razglednic, katerih je tam prav velika izbira, tako vatikanskih in pa rimskih. Hotel sem, da gre vsa moja poštna pošiljatev skozi to pošto. Prvič se ljudje veliko bolj zanimajo za vatikanske kot pa italijanske znamke, drugič se pa s tem naravnost pomaga vatikanski državi, ki dohodke rabi za vzdrževanje in pa v res dobre in koristne namene. In to veliko bolj kot pa Italija. Tako je bolje, da, kar potrebno, da bi se katoličani v Rimu posluževali vatikanske pošte. Treba pa je paziti na to, da se oddajo pisma in dopisnice frankirane z vatikanskimi znamkami na vatikansko pošto, ker ako se odda to v Rimu, ne velja. Isto tako ne velja, ako se odda slično pošiljatev frankirano z italijanskimi znamkami na vatikansko pošto, ker tu je treba vedeti, da sta tu dve državi: vatikanska in italijanska. Na vatikanskih poštnih znamkah so sledeče slike: Cerkev sv. Petra s trgom, kupola sv. Petra, vatikanska država, Evharistični kongres v Rimu, Pij XI., ključ sv. Petra s papežev tiaro, križ na zemeljski obli in še druge. Zbiralci znamk se posebno zanimajo za vatikanske znamke.

Od tam sem šel v drugi urad, ki je blizu pošte, da dobim kaj vatikanskega denarja, ki se ga pa zelo težko dobi vseh vrst. Prijazni uradnik je pomedel vse kote, da ga je nekaj zbral skupaj. Moj spremljevalec je dejal, da skoro ves vatikanski denar ljudje sproti poberejo, kot kake prav redke spominke. Zato se morajo v Vatikanu zadovoljiti kar z italijanskim denarjem. Pri menjavi denarja ni nobene razlike. Lira za livo. Tudi ko sem kupil vatikanski denar, mi ga ni prav nič več računal, da bi ga lahko. In tukaj bi lahko delali z denarjem lepo kupčijo, če bi ga hoteli prodajati, ampak tega se ne poslužujejo, ne v tem ne drugem oziru. No tu, kakor sem videl, ni denarnih mešetarjev. Na vatican-

skih novcih so podobne: Dobri Pastir z ovco na rami, ključ sv. Petra s papežev tiaro, sv. Peter, sv. Oče Pij XI. in druge podobne.

Glavni vhod v vatikanske palače je pod ogromnim stebriščem, na desni strani cerkve sv. Petra. Pri velikih bronastih vratih stoji švicarska garda, ki straži vhod v notranje prostore. Prav krepki in pa vjudni so ti švicarji, njih uniforma je narejena po vzoru srednjeveških vitezoj. Potem je četa rimskih plemenitašev. Uniforma teh je precej podobna paradni uniformi bivših avstrijskih dragoncev.

(Dalje prihodnjič)

ONEVNE VESTI

Ogromen "veleizdajniški" proces v Rusiji

Moskva, 28. februarja. V sredo 2. marca se začne pred izredno vojaško sodnijo v Moskvi ogromna obravnava proti nadaljnim "zarotnikom" ruske sovjetske republike. Med obtoženci so nekdanje najvišje glave boljševikov, kot Aleksij Rikov, bivši ministerski predsednik in Nikolaj Buharin. Vsega skupaj je 21 bivših visokih sovjetskih uradnikov obdolženih veleizdaje. Obtožnica proti njim se glasi, da so hoteli umoriti bivšega diktatorja Lenina in sedanjega diktatorja ruske republike Stalina. Obtožba nadalje aretiranim očita, da so se zarotili, da so nameravali umoriti znanega ruskega pisatelja Maksima Gorkiga. Mnogim se očita, da so bili v zvezi z bivšim boljševiškim vojnim ministrom Trockijem. Splošno se pričakuje, da bo vojaška sodnja vse obsojila v smrt z obglavljenjem. Med obtoženimi so tudi trije slavni ruski zdravniki. Tem zdravnikom se očita, da so "zastrupili" Gorkiga, dočim je splošno znano, da je Maksim Gorki umrl na posledica jetike. Smatra se, da niti najbolj razpiti srednjeveški sodnijski slučaji niso bili tako tiranski kot je postopanje današnje ruske sovjetske vlade napram obtožencem.

Angleži priredili ogromne demonstracije proti Lahom v Londonu

London, 28. februarja. Najmanj 10.000 glav broječa množica se je včeraj v glasnem protestu zbrala pred laškimi poslaništvom v tem mestu. Očividno je bilo, da je množica protestirala ne samo proti Italijanom, pač pa zlasti proti angleškemu ministerskemu predsedniku Neville Chamberlinu, katerega je dolžila, da se je "pobratil z Italijo" in izdal interese angleškega naroda. Demonstranti so nosili s seboj napise, iz katerih je bilo razvidno, da Angleži protestirajo proti barantanju Anglije z laškim diktatorjem. Na enem napisu je bilo čitati: Angleški lev je sklonil svojo glavo pred laško — podgano! Pred poslopjem, kjer prebiva laški poslanik, je stalo najmanj 1.000 policistov, ki so bili pripravljeni napasti množico in preprečiti izgrede. Toda množica se je ustavila pred poslopjem in izbrala dva zastopnika, ki sta šla proti palači laškega poslanstva. Zvonila sta precej dolgo pri vratih, toda nihče se ni prikazal. Končno sta polčila spisan protest pod vrata. Pozneje se je množica mirno razšla. Govori se, da angleška vlada z ministerskim predsednikom Chamberlainom, namerava odstopiti, da si dobila zaupništvo v parlamentu. Vedno bolj jasno se vidi, da je sedanja angleška vlada kapitulirala pred diktatorji kot sta Mussolini in Hitler.

* Deficit v zvezni blagajni je znašal ob 20. februarja že en tisoč milijonov dolarjev.

Dunajski nadškof priporoča molitev proti Hitlerju

Dunaj, 28. februarja. Dunajski nadškof, kardinal Innitzer, je včeraj priporočil avstrijskim katoličanom, da molijo iskreno k Bogu za mir in neodvisnost v Avstriji, kateri preti propast od strani ateističnega diktatorja Hitlerja. Avstrijsko prebivalstvo šteje 6.700.000 in 90 odstotkov je katoličanov. Kardinal Innitzer je naročil vsem duhovnikom, da molijo pri mašah za svobodo in neodvisnost Avstrije v bodočnosti in za pravo krščansko kulturo. Ob istem času se naznanja, da nameravajo Hitlerjevi pristaši v Nemčiji premestiti glavno mesto Avstrije iz Dunaja v Gradec, ker je Dunaj preveč avstrijski in katoliški. Hitler ima zlasti v Gradcu mnogo pristašev. Ako se to zgodi, tedaj nastane razkol v Avstriji in posledica bo, da Hitler zasede Avstrijo.

Vladno poročilo o delavskem položaju

Washington, 28. februarja. Delavska tajnica Miss Frances Perkins poroča, da je od oktobra meseca, 1937, pa do 1. februarja letos zgubilo v raznih industrijah 2.800.000 delavcev delo in zaslužek. Od novega leta sem se je prišlo 13.000.000 delavcev k brezposelnim. V gorej omenjenih številkah so všteti samo delavci v industrijah v mestih, ne pa poljedelski delavci.

Herbert Hoover v avtomobilski nesreči

Arras, Francija, 26. februarja. Bivši predsednik Zed. držav Herbert Hoover bi bil včeraj skoraj ubit v avtomobilski nesreči v bližini tega mesta. Hoover se je vozil iz Lille v Pariz, ko je pri Arrasu njegov avto zadel v trk. Toda bivšemu predsedniku se ni zgodilo nič hudega in je lahko nadaljeval pot v Pariz.

Francoski delavci protestirajo proti komunistom

Saint Nazaire, Francija, 28. februarja. V tukajšnji ladjedelnici, kjer gradijo novo francosko bojno ladjo, je začelo trikrat goriti na bojni ladji. Škoda znaša \$50.000. Pristaniški delavci so izjavili, da bodo zahtevali od vlade, da spodi od dela vse tujzemске delavce, zlasti komuniste, katere so obdolžili sabotaže. Francoski delavci ne bodo več delali s komunisti.

Najemniki farm so za C. I. O. organizacijo

Little Rock, Ark., 28. februarja. Delegati unije farmarjev v južnih državah so odglasovali, da se pridružijo Lewisovi C. I. O. uniji. V omenjeni uniji se nahajajo poljedelci, ki sicer ne lastujejo farme, pač pa jih imajo v najemu. Predlog za pridružitve C. I. O. uniji je zmagal z malenkostno večino in so delegati, ki so glasovali proti, grozili, da se odcepijo od unije.

MALI OGLASI

Priporočilo

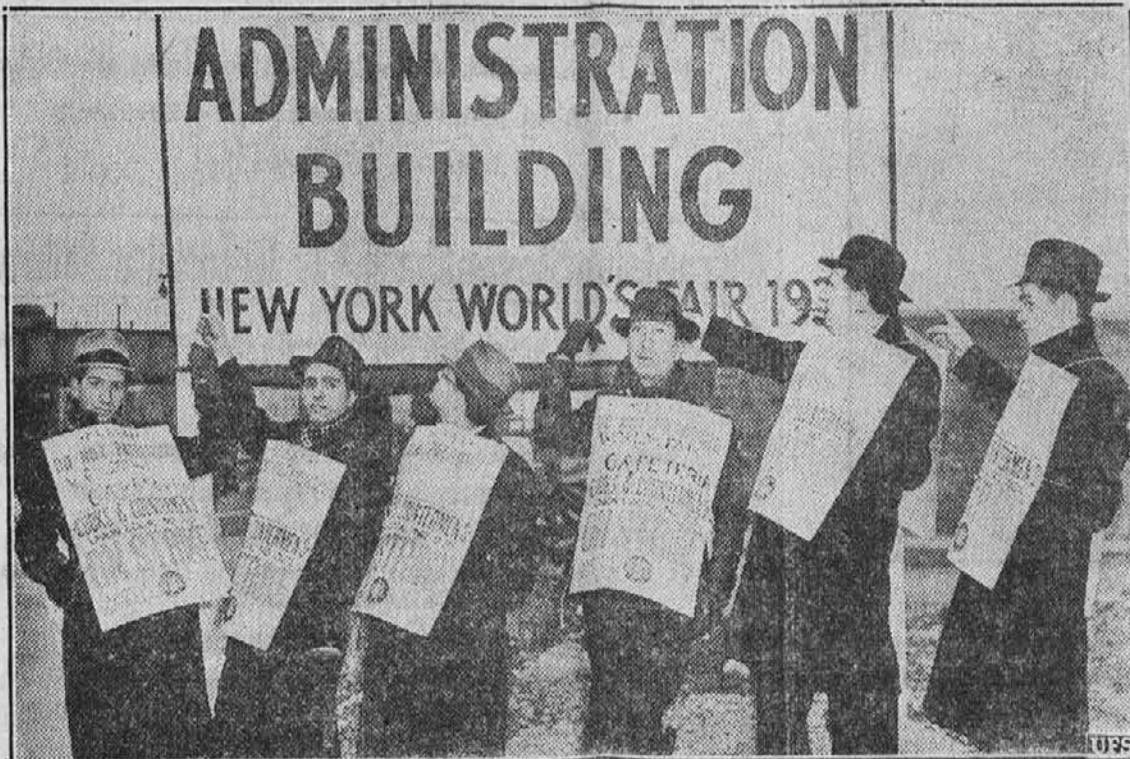
Centenemu občinstvu naznanjam, da sem zopet začela s šivanjem na domu in se rojaki-njam prav topla priporočam za vsakovrstna šivalna dela. Delo je čisto in točno in cene zmerne. Oglasite se na 15311 School Ave. (Mar. 8. 15.)

Pošteni fantje

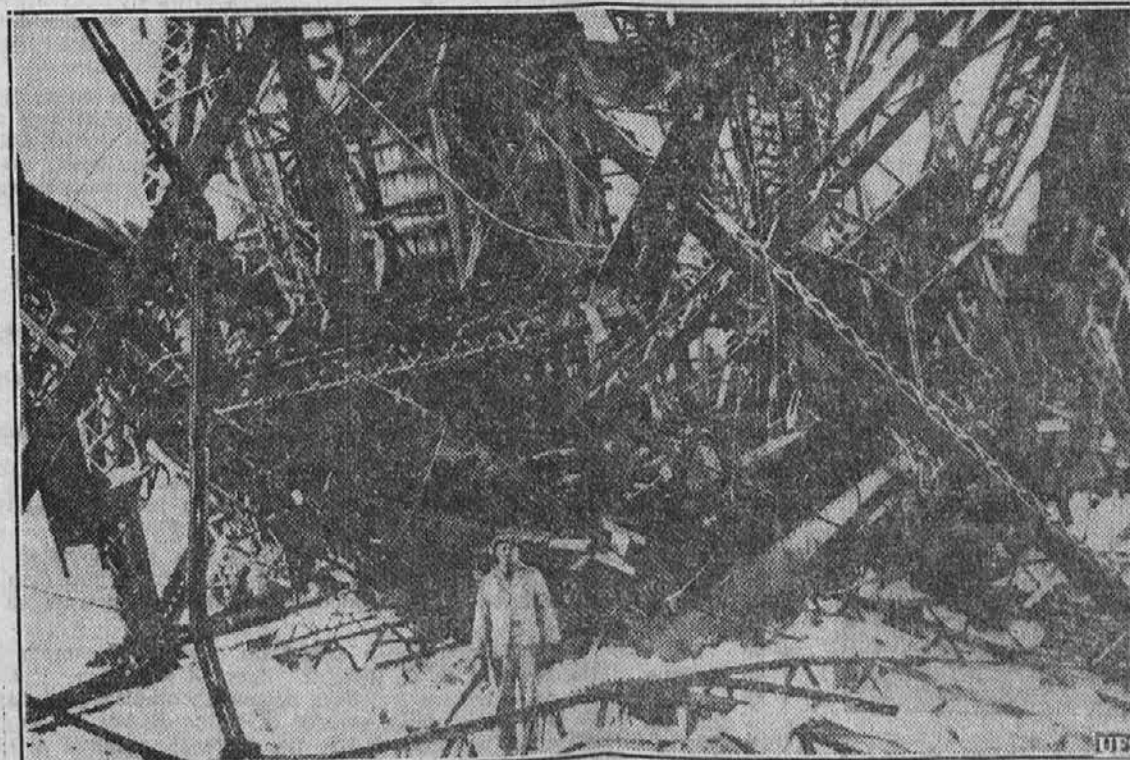
dobijo čedno stanje in dobro hrano po zmerni ceni. Oglasite se na 1083 E. 67th St. (50)

Zadušnica

V četrtek dne 3. marca se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete ob 8. zjutraj sv. maša v spomin tretje obletnice smrti Mrs. Ane Drenšek. Prijatelji pokojne so prijazno vabljeni.

V New Yorku, kjer zidajo poslopja za svetovno razstavo, so šli kuharji na štrajk, ker se je baje odpustilo nekaj delavcev radi unijske aktivnosti.

To je vse, kar je še preostalo od slavnega niagarskega mostu, ki ga je podrli led. Pol tone dinamita se je moralo porabiti, da se je led razstrelil.

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Gospa d'Arlandes mu namigne naj umolkne, in za dobrih pet minut je molče premišljevala, podpirajoč čelo z rokama. Končno pa dvigne glavo.

"Čujte me," reče. "Ako bi se vi drznili svoje besede o poroki spregovoriti pred očetom Klarice, tedaj bi on pozval svoje slugo, da vam pokažejo vrata. Toda jaz sem stara in zapuščena. Jaz sem sirota. Bodočnost moje vnukinje me skrbi, in to je izgovor, da ne naredim kot bi naredil njen oče. Toda nikakor pa ne morem dovoliti, da govorite s Klarico o tej mešani zvezi. Obljubim vam le toliko: pogovorite se tozadevno s Klarico. Naj ona odloči. Ako ona reče 'da', tedaj jaz ne bom rekla 'ne'."

Daburon, ves iz sebe od sreče, bi objel staro gospo, če bi se drznil. Niti sanjal ni, da bi to strašno žensko tako hitro pregovoril. Bil je skoro delirirčen.

"Čakajte!" reče stara gospa. "Vi niste se zmagali. Res je, da je bila vaša mati Cottevise, in opravičiti jo moram, ker se je tako nesrečno poročila. Toda vaš oče je Sieur Daburon. Prijatelj moj, to ime je naravnost smešno. Ali mislite, da bo mogoče zaviti v Daburona mlado dekle, ki se je zvala osemnajst let d'Arlandes?"

Toda ta očitavanja niso žalila sodnika.

"Končno," nadaljuje stara gospa, "je vaš oče dobil Cottevise; vi pa lahko dobite d'Arlangovo, in na podlagi tega se lahko zgodi, da si pridobite

tudi plemstvo. Kdo ve? In še en zadnji nasvet: vi ste prepričani, da je Klarica prav tako kot zgleđa, — boječa, sladka, poslušna. Ne verujte tega! Pri vsej svoji svetniški zunanjosti je dekle trdo, bojevitost in trmasto, prav kakor je bil njen oče. Torej vidite, da sem vas že naprej posvarila. Domenta sva se o vsem. Ne govorite več o tej zadevi. Želim vam popoln uspeh."

G. Daburon je še dolgo po polnoči sedel na stolu v svojem stanovanju in premišljeval eno samo besedo: uspeh!

V triumfu je zapustil d'Arlangovo stanovanje, v katero je prišel z utripajočim srcem.

Korakal je z dvignjeno glavico, z napetimi prsi.

Bil je tako srečen! Nebo se mu je zdelo bolj modro, sonce bolj žareče.

Skoro bi sleherni osebi na cesti stisnil roko in zavpil: "Markiza je zadovoljna."

In tako koraka naprej. Zdelo se mu je, da se zemlja maje pod nogami. Preozko mu je postalo na tleh. Silil je v višave k zvezdam.

Kakšen grad v oblakih si je zgradil na eno samo besedo markize! Premišljeval je kako se bo odpovedal uradu. Ob bregu reke Loire bi zgradil očarljivo vilo. Po vrtu bi hodil z njo med cveticami in v senci južnih dreves. Hišo bi opremil

kot za kraljico.

Od onega časa so postali njegovi obiski pri markizi še bolj pogosti. Skoro se je zdelo, da stanuje v njeni hiši.

Dočim se je napram Klarici še vedno rezervirano obnašal, pa je skušal, da bi postal kaj vrednega v njenem življenju. Boril se je, da premaga svojo boječnost, da govori z ljubljeno svoje duše — da vzbudi v njej zanimanje za sebe.

Iskal je okoli novosti, da jo zabava. Čital je vse nove knjige in ji dal čitati vse, kar je bilo primerno za njo.

Polagoma je imel uspeh, da kar se je moral zahvaliti svoji vztrajnosti, ko je krotil to golobico. Dognal je, da v njej izginja strah pred njim, da ga ne sprejema več s hladnim in ponosnim obnašanjem. V srcu je čutil, da je pri njej ugodno napredoval. Sicer je še vedno zardela, kadar je spregovoril z njo, toda mnogokrat ga je že sama prva nagovorila. Slišala je o neki igri in bi rada zvedela vsebino. Gospod Daburon je šel takoj gledat to igro in podrobno napisal njeno vsebino ter pismo poslal na njen naslov. Včasih mu je naročila, da naredi to ali ono za njo. Takega dela ne bi zamenjal, če bi magari ponudili pri vladi poslaništvo na Ruskem!

Nekoč ji je poslal krasen šopek cvetic. Sprejela ga je, toda prosila, naj ne prinaša več cvetic.

Solze so mu stopile v oči. Ranjen v dno srca jo je zapustil. Bil je najbolj nesrečen možki na svetu.

Toda tri dni pozneje ga je dvignila iz te žalosti, ko ga je prosila naj poišče gotove cvetlice, ki so bile tedaj zelo v modi, in katere bi rada posadila na svojem vrtu. Poslal jih je

dovolj, da bi napolnila hišo od strehe do kleti.

"Ljubi me!" je šepetal sam sebi.

Bilo je v poletju. Mnogokrat mu je podala roko, in dočim je markiza ostala na verandi, sta mlada dva korakala po vrtnih stezicah. Veselo razpoložena je govorila z njim kot z ljubljnim bratom. Kar skelelo ga je, ker se ni drznil pritisniti poljuba na njene ustnice. V takih trenutkih se mu je zdelo, da hodi po triumfalni cesti, posejani s cveticami, in na koncu ceste se je smehljala sreča.

Skušal je govoriti o svojem upanju napram markizi. "Znano vam je, kako sva se domenila," je rekla slednja. "Niti besede ne. Saj že čujem glas moje vesti, ker sem privolila v to čudno zvezo. Ha, če pomislim, da bom nekega dne imela vnuka, ki bo nosil ime Daburon! Naprosila bom kralja, mojega prijatelja, da spremeni to ime."

Daburon, namesto, da bi se napajal s sanjami o svoji sreči, bi raje študiral značaj svojega oboževanega idola, saj je bil vendar tako odličen pozna-

valec človeške narave. Mogoče bi bil v tem slučaju bolj oprezen.

V istem času je pa sodnik opazil nekake čudne spremembe v njenem humorju. Ob gotovih dnevih je bila veselo razpoložena in breskrbna kot otrok. Potem pa je bila ves teleden otožna in potrta. Ko jo je dobil nekega jutra po plesu, kamor jo je peljala njena stara mati, v takem položaju, jo je vprašal za vzrok njene potlosti.

"Oh, kaj," je odgovorila z globokim vzdinom, "to je moja skrivnost, o kateri celo moja stara mati ničesar ne ve."

Daburon jo pogleda. Zdelo se mu je, da vidi solzo v njenih očeh.

"Nekega dne," nadaljuje ona, "vam bom mogoče zaupala to skrivnost, ker bo najbrž potreba nanesla tako."

Sodnik je bil slep in gluha. "Tudi jaz imam," je rekel, "neko skrivnost, katero vam želim v povračilo zaupati."

Ko se je zvečer vlegel v postelj, je rekel sam sebi: "Jutri ji bom odkril vse."

In minulo je najmanj petdeset dni, ko je dnevo govoril:

Na pacifični obali so življali viharji, ki so zahtevali 16 človeških žrtv. Na sliki vidite prizor iz San Franciscu, kjer je dirjal pravcati kraski široko.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 2E 44. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42. letnega obstanka nad \$5.900.000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!" Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, rane poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarovanja, člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjeroli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Vse rusko ženstvo zavida preprosti kmečki deklici Mariji Demčenko, katero bo najbrže poročil ruski diktator Stalin. Najboljši ruski profesorji poučujejo zdaj dekleta v vedah, da jo izobrazijo.

Herbert Hoover, bivši predsednik Zed. držav, je sedaj na obisku v Evropi, kjer je po vojni deloval kot religiozni komisar za Zed. države.

Ischbel MacDonald, hči bivšega predsednika angleškega parlamenta se bo zdaj poročila in vzela v zakon preprostega kmečkega fantu. Miss MacDonald je stara 35 let.

PAZITE

na otvoritveni dan
BRAZIS BROS. TRGOVINE

V kratkem se odpre nova trgovina št. 4 na 6122 St. Clair Ave.

(Feb. 23. 25. Mar. 1. 4.)

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

J. S. WIDGOJ

SLOVENSKI FOTOGRAF

se priporoča vsem za izdelavo vsakovrstnih slik po zmernih cenah.

485 E. 152 St.

Odpri ob nedeljah

"Jutri!"

Nekega večera v avgustu — vročina je bila neznosna preko dneva — je zapihal lahen vetrič. Listje je šumelo. Pokazali so se znaki bližajoče se nevihte.

Sedela sta skupaj na klopi na koncu vrta pod drevesnikom, katerega so krasile cvetlice, ki jih je vsadila Klarica. Skozi goste veje sta videla obris markize, ki se je zvečer kot običajno sprehajala.

Dolgo časa sta tako sedela ne da bi spregovorila. Vživala sta dišave cvetic, mirno krasoto večera. Daburon se drzne prijeti mlado deklico za roko.

Bilo je to prvič. Ko se je dotaknil teh nežnih rok ga je vročica pretresla po vseh žilah. Kri mu je šinila v možgane.

"Gospodična," je jecjal "Klarica!"

(Dalje prihodnjič)

V JUGOSLAVIJO

SAMO 7 DNI

če potujete na ekspresnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajame udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujete s priljubljenimi ekspres. parniki:

COLUMBUS

**HANSA • DEUTSCHLAND
HAMBURG • NEW YORK**

Izborne železniške zveze od Cherbouga, Bremena ali Hamburga

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
1430 Euclid Avenue Cleveland, Ohio

**HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD**

Razprodaja čevljev

vsakovrstnih, za male otroke, ženske, moške in ruberje.

CENE SO NEVERJETNO NIZKE

Butala's Shoe Store

6410 St. Clair Ave.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Naša dolžnost je, da se tem potom zahvalimo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so nam stali ob strani in nam pomagali za časa boleznii in smrti našega dragega soproga, očeta in starega očeta

Louis Adamiča

ki je preminul po dolgi in mučni bolezni dne 29. januarja v starosti 70 let.

Ranjki je bil doma iz vasi Ponikve, fara Dobropolje na Dolenskem. V Ameriki je bil okrog 40 let. Srčna hvala vseh družini Frank Hrovat iz Newburga in sosedom iz Barbertona (Sherman), O. za tako lepo cvetje na krsto umrlega. Hvala vsem, ki so darovali za svete maše ali za pogrebne stroške in sicer: Mr. in Mrs. Anton Mauser, Mr. in Mrs. Phil Smith, Barberton, O., Mr. in Mrs. Jos. Adamič st., Barberton, O., Mr. in Mrs. Andrew Kovach, Mr. in Mrs. Ignac Novak, Holmes Ave., Mrs. Mary Najniger, Mrs. Jennie Mršnik, družina Frank Pakj, E. 63rd St., družina Mike Hrovat, Maple Heights, družina Vincent Hrovat, Maple Heights.

Posebna hvala Mr. in Mrs. Joseph Krall, E. 157th St., ki sta plačala za vse cerkvene stroške ob času pogreba. Dalje iskrena hvala Mr. in Mrs. Frank Hrovat iz Newburga, ki sta dala za peto sv. mašo ob sedmimi pokojnega.

Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu: Mr. in Mrs. Joseph Kovach iz Newburga, Mr. in Mrs. Frank Horvat ml., Mr. in Mrs. Josip Krall, Mr. in Mrs. Andrew Kovach, Mr. in Mrs. Anton Anslor, E. 155th St., Mr. in Mrs. Phil Smith, Barberton, O.

Hvala nosilcem krste: Mr. Anton Anslor, Mr. James Anslor, Mr. Joseph Anslor, Mr. Anton Mauser, Mr. Andrew Kovach, Mr. Joseph Fečjak.

Iskrena hvala vsem, ki so prišli ranjkega pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so ga spremlili na njegovem zadnjem potu k večnemu počitku.

Hvala č. g. msgr. Rt. Rev. Vitus Hribarju za obiske na domu v času bolezni in za opravljene cerkvene obrede. Hvala organistu g. Martin Rakarju za zapete žalostinke v cerkvi. Hvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinova za tako lepo urejen pogreb in za vso drugo tako vpludno pomoč in postrežbo.

Ti pa, dragi soprogi in oče, v miru počivaj in večna luč naj Ti sveti.

Zalutajoči ostali:

Josephine Adamič, soproga; Joseph, sin; Mary, poročena Kozlevar, hči; Louis, Alice, Edward, Marjorie Kozlevar in Josip Adamič, vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo.

Cleveland, Ohio, 1. marca 1938.